

СПОДЕЛЯНЕ , СЪПРИЧАСТИЕ, СЪУЧАСТИЕ

Милена Грубер, четвърта стража

Споделянето на Благата вест- Евангелието е животоспасяващо споделяне. Най чиста форма на любов към Бога и ближния. Словото Божие ни насърчава също да си служим един друг, да се радваме с тези, които се радват и да скърбим с тези, които скърбят, да изповядваме един друг прегрешенията си, да се молим един за друг, да насърчаваме и подкрепяме по слабите, по младите във вярата.

- Споделянето е съпричастие, състрадание, съмишлие.
- Споделянето на радостта и болката е съпричастие с живота на другия.
- Споделянето на даровете и благата, дадени ни от Бога с другите е съзидателно.
- Споделянето е проява на доверие, близост, интимност, загриженост, милосърдие.
- Споделянето те вкарва в един впряг с другия, прави те съдружник, съмишленик на тегобите му и на победите му.
- Споделянето на свидетелства за верността на Бог, за неговата милост, вяност, защита, промисъл, снабдяване, чудеса носи победа, заздравява вярата ,възпламенява надеждата и в другите.
- Споделянето на мира, радостта и благодарността се предават и носят същото семе и за околните.

Когато споделянето е искрено и от сърце, когато е в светлината и през Божия филтър на Словото от *Филипяни 4:8* - *“всичко, което е истинно, честно, добро, праведно, чисто, благодатно, любезно, мило, добродетелно, похвално, свято”*, всичко което служи за изграждането ни и е животоструящо и животопроменящо, него да зачитаме, казва Бог. Споделянето затвърждава и укрепва това, което сме освободили с устата си, защото е писано, че всичко се потвърждава, утвърждава, закрепява чрез устата на двама и трима свидетели. Говорим думи на живот, любов, святост, победа, преуспяване и свидетелите се съгласяват с тях.

От семе става дърво.

Тези Божии принципи са вечни. Но и тъмнината ги знае и може да използва под предлог на споделяне устата и ухото ни, за да ни впрегне в нечестив ярем. Когато някой злослови, одумва, клевети, обсъжда, класифицира, обвинява, очерня, лъжесвидетелства, характеризира другите, тогава ставаме от слушатели в съмишленици и съучастници на неговия грях. Влизаме под пряга на неговото осъждане. Това също е споделяне, делим си греха на раздвоения език и змията вкарва отровата си в нас, защото доброволно сме дали сетивата си на сатана. Да

внимаваме в кое иго се впрягаме под предлог на споделяне и търсене на “отдушник”. Дори самата дума го показва - от душата, не от духа. Плътски страсти-завист, ревност, гняв, омраза, претенции, гордост, разцепление. Църквата също не е още очистена от тази плесен. Има молитвени събрания където два часа се обсъжда брака на ХУ, за да последва двуминутна молитва за тях. Под предлог на търсене на съвет съпрузи плюят съпрузи, родители децата си, братя братята си.

Под мантията на споделяне на проблеми за утеха, се изказват негативни мисли, токсични чувства, лабилни емоции, които са често пристрастни, едностранни и лъжливи, подхранвани от духа на вечната “жертва”- всички са ми виновни и всички са ми длъжни.

Дори в природата няма птица, която с човката си сама да разваля гнездото си и да сече постоянно клона, на който седи.

Слушателят, сътрапезник на споделяната плътска чаша, пие доброволно душевната горчилка на Мара и се пълни с помята на злоезичието.

Отдушник - улук не за дъждовната, напояваща вода на Словото, а за мръсната, застояла цистерна.

Споделяме с охота на другите мнението си за недостатъците, слабостите и грешките на авторитетите, поставени от Бог в живота ни- съпрузи, родители, ръководители, старейшини, но в същото време очакваме респект и покорство от децата си и служителите си. Сеем пелин и вермут в другите, но очакваме ябълки и круши в нашия живот. Сеем беззаконие, но искаме да пожънем справедливост.

Нека не седим на трапезата на Езавел и да не споделяме нейната злонамереност. Тя търси съучастници, синовете на Велиал, за да заграби лозето на праведния. На нея и трябваха свидетели за слуховете, които сама пусна. Ахав не я спря и тяхното демонично съглашение произведе дъщеря им Готолия.

С кого делиш и какво делиш? В кой ярем си впрегнат? Какво споделяш? Седиш ли в съвета на присмехулните, мътиш ли чужди води или си дърво край чисти потоци, което зеленее.

Псалм 1:1-6

¹Блажен човекът, който не ходи по съвета на безбожните, нито стои в пътя на грешните, нито седи на седалището на присмивачите,²а насладата му е в закона на Господа и върху Неговия закон размишлява ден и нощ!³Той ще бъде като дърво, посадено при водни потоци, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва; и всичко, което върши, ще преуспява.⁴Безбожните не са така, а са като плявата, която вятърът отвява.⁵Затова безбожни няма да устоят в съда, нито грешни – в събранието на праведните.⁶Защото Господ познава пътя на праведните, а пътят на безбожните ще ги отведе към гибел.

„Heilig-Geist-Feuer” Zentrum, Wien & Ruse, Manfred & Milena Gruber